

PROGRAM

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827)	"Bei Männern" (1801), WoO 46 <i>Tema (andante) og variation I-VII</i>
Maurice Ravel (1875 – 1937)	Violin sonate nr. 1 i A mol (1897) arr. f. Cello
Claude Debussy (1862 – 1918)	Cellosonate (1915) <i>I. Prologue: Lent, sostenuto e molto risoluto</i> <i>II. Sérénade: Modérément animé</i> <i>III. Finale: Animé, léger et nerveux</i> <i>Pause</i>
Sergei Rachmaninoff (1873 – 1943)	Sonata i G mol for Cello & Klaver (1901) op. 19 <i>1. Lento – Allegro moderato</i> <i>2. Allegro scherzando</i> <i>3. Andante</i> <i>4. Allegro mosso</i>

Henrik Brendstrup (Cello) & Masha Yulin (Klaver)

Det er med stor glæde, at Aarhus Musikforening igen kan præsentere cellisten Henrik Brendstrup; denne aften i selskab med pianisten Masha Yulin.

Henrik Brendstrup studerede på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium hos Erling Bløndal Bengtsson, samt i London hos William Pleeth og Ralph Kirshbaum. Han konkurrerede sig tidligt til en plads i Det Kongelige Kapel, men forlod dette til fordel for det fremtrædende Chamber Orchestra of Europe, med hvilket han siden har turneret verden rundt. Hans omfattende cd-produktion spænder repertoiremæssigt vidt: Fra Beethoven over Chopin og Liszt, til Sofia Gubaidulina. Indspilningerne har tillige indbragt ham flere internationale musikpriser. Som cellist i ledende ensembler som Den Danske Kvartet, Copenhagen Classic og Gefion Trioen, har Brendstrup præget den danske kammermusikscene gennem mange år. Det pædagogiske virke har været højt prioriteret, først som underviser ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København og nu som professor ved Det Jyske Musikkonservatorium i Aarhus.

Den israelske pianist Maria (Masha) Yulin er født i St. Petersborg i 1988. Hun har studeret ved Hochschule für Musik, Theater und Medien i Hannover under vejledning af professor Gerrit Zitterbart og senere ved Universität der Künste i Berlin hos professor Klaus Hellwig. Yulin har vundet adskillige priser, bl.a. "Neue Sterne Klavierwettbewerb" (Tyskland 2012) og andenpræmien af Tel - Hai Concerto Competition til minde om Yasha Bistrizky (Israel 2013). Masha Yulin har optrådt ved koncerter i Israel, Frankrig, Spanien, Storbritannien, USA, Holland, Tyskland, Bulgarien, Schweiz, Belgien og Rusland. I de senere år har hun deltaget i masterclasses med kendte musikere, bl.a. den verdensberømte pianist Murray Perahia.

I lighed med den 3. klaverkoncert (1803) tager Beethovens variationsværk "Bei Männern welche Liebe fühlen" et tema fra Mozart; nemlig fra syngespillet "Tryllefløjten". Også i de senere Diabelli variationer (~1823) er der musikalske referencer til Mozart.

Mozarts betydning taget i betragtning er dette næppe overraskende, men det viser alligevel Beethovens forbløffende evne til i sin egen "musik-arkitektur", at kunne integrere elementer fra de mest melodiske dele af Mozarts virke. Ikke desto mindre ligger værket i forlængelse af de første cellosonater (op. 5), hvor Beethoven netop ikke havde noget forlæg i hverken Haydn eller Mozart. Beethoven var derfor pionér i anvendelsen af celloen sammen med klaveret.

De næsten jævnaldrende komponister Debussy, Rachmaninoff og Ravel blev hver på helt deres egen måde betydningsfulde eksponenter for det 20. århundredes klassiske musik.

Rachmaninoff kan måske umiddelbart ses som den mest traditionsbundne i sine i alt fire sen-romantiske klaverkoncerter og betydelige antal kompositioner for soloklaver. Hans kammermusikalske kompositioner er mere begrænsede, men med "Sonate for cello og klaver" som et markant bidrag – og netop betegnet således – fordi Rachmaninoff ville fremhæve ligeværdigheden mellem de to instrumenter. Alligevel er der forbindelser til hans impressionistiske kollegaer: Også Rachmaninoff skabte lyd "tableau'er" og delte med Ravel en interesse for folkemusik. Som instrument synes celloen at passe særligt godt ind i Rachmaninoffs forkærlighed for temaer med lange, melodiose strøg.

Debussy og Ravel var begge repræsentanter for den musikalske impressionisme, men betydelige forskelle eksisterer alligevel i deres musikalske udtryk. Debussy var oprøreren, der brugte dissonanser til at skabe et afgørende nyt musikudtryk. Ravel – som mange andre samtidige komponister – fulgte denne stil, men integrerede også nye elementer som f.eks. jazz i "Gerschwin-stil"; ikke mindst i hans kendte 2. violinsonate (~1927). Den 1. violinsonate, som først blev udgivet i 1975, ligger som ungdomsværk derimod ganske tæt på den Debussy'ske impressionisme, mens den én-satsede struktur peger væk fra både Beethoven og Brahms. Debussys cellosonate har til gengæld en tilsyneladende traditionel satsstruktur, men med en satsbetegnelse som "nerveux" og en næsten provokerende korthed (ca 11 min.) er det musikalske udtryk vel inde i modernismen.

T. Vorup-Jensen

MUSIKHUSET AARHUS

LILLE SAL • SØNDAG DEN 15. januar 2015

Henrik Brendstrup & Masha Yulin

**aarhus
musikforening**